

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved DOM afsagt den 30. december 2003 af Simvulio tis Epikratias i sagen Mihail G. Peros mod Tekniko Epimelitirio Ellados.

(Sag C-141/04)

(2004/C 106/72)

Ved dom afsagt den 30. december 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 17. marts 2004, har Simvulio tis Epikratias i sagen Mihail G. Peros mod Tekniko Epimelitirio Ellados (T.E.E.) forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Er artikel 3, artikel 4, stk. 1, litra a) og b), og stk. 2, samt artikel 6, stk. 1-4, i Rådets direktiv 89/48/EØF ⁽¹⁾ »om indførelse af en generel ordning for gensidige anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed« i den oprindelige affattelse og ubetinget tilstrækkeligt nøjagtig til, at en privat i perioden mellem udløbet af direktivets gennemførelsesfrist og dets forsinkede gennemførelse i en medlemsstats (værtsstatens) nationale ret kan gøre disse bestemmelser gældende over for en forvaltningsmyndighed i værtsstaten, som før direktivets gennemførelse i henhold til national ret var kompetent til at meddele tilladelse til udøvelse af et bestemt reguleret erhverv, idet den private som indehaver af et diplom omfattet af direktivet og erhvervet i en anden medlemsstat har begæret adgang til det pågældende erhverv samt tilladelse til at udøve det i værtsstaten?

- 2) Såfremt bestemmelserne i direktiv 89/48/EØF i tidsrummet mellem udløbet af direktivets gennemførelsesfrist og dets forsinkede gennemførelse i national ret i en medlemsstat (værtsstaten) ikke kunne gøres gældende af private over for en forvaltningsmyndighed i denne medlemsstat, som i henhold til den før direktivets gennemførelse gældende nationale ret var kompetent til at meddele tilladelse til at udøve et bestemt erhverv efter en eksamen, hvortil kun indehavere af et diplom udstedt af et universitet i værtsstaten eller af en attestation for et udenlandsk diploms akademiske ligestilling,

som også udstedtes af et universitet i værtsstaten (efter en generel procedure for anerkendelse af udenlandske eksamensbevisers akademiske ligestilling, som nærmere beskrevet i den foreliggende afgørelse), kan den nævnte forvaltningsmyndighed da, jf. artikel 39 og 43 (tidligere artikel 48 og 52) i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, betinge sin imødekommelse af en ansøgning, som en privat i den førnævnte periode har indgivet under henvisning til et diplom erhvervet i en anden medlemsstat om at få adgang til det nævnte erhverv og om at udøve dette i værtsmedlemsstaten, af den ovennævnte attestation af – i den nævnte generelle procedure – akademisk ligestilling med et diplom, udstedt af et universitet i værtsmedlemsstaten, og endvidere gøre imødekommelsen betinget af deltagelse i eksamener, som er foreskrevet i national ret, eller skulle forvaltningsmyndigheden selv foretage en sammenligning af de kundskaber og kvalifikationer, som fremgår af det forelagte bevis, med de krav, som stilles efter national ret, og på baggrund af denne sammenligning helt eller delvist fritage ansøgeren for at deltage i disse eksamener?

⁽¹⁾ EFT L 19 af 24.1.1989, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved DOM afsagt den 30. december 2003 af Simvulio tis Epikratias i sagen Maria Aslanidou mod Ipurgios Igiias & Pronias.

(Sag C-142/04)

(2004/C 106/73)

Ved dom afsagt den 30. december 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 17. marts 2004, har Simvulio tis Epikratias i sagen Maria Aslanidou mod Ipurgios Igiias & Pronias forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1) Er artikel 3, artikel 4, stk. 1, litra a) og b), og stk. 2, samt artikel 10, stk. 1-4, i Rådets direktiv 92/51/EØF⁽¹⁾ »om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplerende af direktiv 89/48/EØF« ubetinget tilstrækkeligt nøjagtige til, at en privat i perioden mellem udløbet af direktivets gennemførelsesfrist og dets forsinkede gennemførelse i en medlemsstat (værtsstatens) nationale ret kan gøre disse bestemmelser gældende over for en forvaltningsmyndighed i værtsstaten, som før direktivets gennemførelse i henhold til national ret var kompetent til at meddele tilladelse til udøvelse af et bestemt reguleret erhverv, idet den private som indehaver af et diplom omfattet af direktivet og erhvervet i en anden medlemsstat har begæret adgang til det pågældende erhverv samt tilladelse til at udøve det i værtsstaten?

2) Såfremt bestemmelserne i direktiv 92/51/EØF i tidsrummet mellem udløbet af direktivets gennemførelsesfrist og dets forsinkede gennemførelse i national ret i en medlemsstat (værtsstaten) ikke kunne gøres gældende af private over for en forvaltningsmyndighed i denne medlemsstat, som i henhold til den før direktivets gennemførelse gældende nationale ret var kompetent til at meddele tilladelse til at udøve et bestemt erhverv efter en eksamen, hvortil kun indehavere af et diplom udstedt af et teknisk universitet i værtsstaten eller af en attestation for et udenlandsk diploms akademiske ligestilling, som også udstedtes af et teknisk universitet i værtsstaten (efter en generel procedure for anerkendelse af udenlandske eksamensbevisers akademiske ligestilling, som nærmere beskrevet i den foreliggende afgørelses punkt 16), kan den nævnte forvaltningsmyndighed da, jf. artikel 39 og 43 (tidligere artikel 48 og 52) i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, betinge sin imødekommelse af en ansøgning, som en privat i den førnævnte periode har indgivet under henvisning til et diplom erhvervet i en anden medlemsstat om at få adgang til det nævnte erhverv og om at udøve dette i værtsmedlemsstaten, af den ovennævnte attestation af – i den nævnte generelle procedure – akademisk ligestilling med et diplom, udstedt af et teknisk universitet i værtsmedlemsstaten, og endvidere gøre imødekommelsen betinget af deltagelse i eksamener, som er forekrevet i national ret, eller skulle forvaltningsmyndigheden selv foretage en sammenligning af de kundskaber og kvalifikationer, som fremgår af det forelagte bevis, med de krav, som stilles efter national ret, og på baggrund af denne sammenligning selv træffe sin afgørelse?

Sag anlagt den 18. marts 2004 af Kongeriget Spanien mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

(Sag C-145/04)

(2004/C 106/74)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. marts 2004 anlagt sag mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland af Kongeriget Spanien ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kongeriget Spanien har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Det Forenede Kongerige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 189 EF, 190 EF, 17 EF og 19 EF samt afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom vedrørende akten om almindelige valg af repræsentanter i forsamling⁽¹⁾, idet det har vedtaget »European Parliament (Representation) Act 2003«.
- Det Forenede Kongerige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Til støtte for søgsmålet har Kongeriget Spanien fremført følgende anbringender:

- I. Tilsidesættelse af artikel 189 EF, 190 EF, 17 EF og 19 EF, eftersom
 - a) European Parliament (Representation) Act 2003 tillægger personer stemmeret ved valget til Europa-Parlamentet, som ikke er statsborgere i en medlemsstat (konkret Commonwealth-statsborgere med bopæl i Gibraltar) og derfor ikke har status som unionsborgere. Efter Kongeriget Spaniens opfattelse er der en klar sammenhæng mellem unionsborgerskabet og retten til at afgive stemme og opstille som kandidat ved valget til Europa-Parlamentet.
 - b) Bestemmelserne om stemmeret til Europa-Parlamentet findes i artikel 190 EF. De grundlæggende bestemmelser om denne ret er således, at Fællesskabet har kompetence. De eneste, der kan udøve denne ret, er unionsborgerne, eftersom artikel 190 EF i systematisk henseende skal fortolkes i relation til artikel 17 EF og 19 EF.

⁽¹⁾ EFT L 209 af 24.7.1992, s. 25.